

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 282/04-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. septembra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Drahotiny Mesíkovej, bytom S., zastúpenej advokátkou JUDr. K. U., Advokátska kancelária, B. B., ktorou namietala porušenie základného práva zaručeného v čl. 11 Listiny základných práv a slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 18 C 203/02 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 17 Co 1383/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Drahotiny Mesíkovej **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. júna 2004 doručená sťažnosť Drahotiny Mesíkovej, bytom S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala prietáhy v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 18 C 203/02.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť neobsahovala ani návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľka v konaní pred ústavným súdom domáha.

Ústavný súd listom z 2. júla 2004 upozornil sťažovateľku na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vyzval ju, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránila, pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľka doplnila sťažnosť prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne podaním z 15. júla 2004 doručeným ústavnému súdu 20. júla 2004, v ktorom uviedla: *„... sťažovateľka sa od ústavného súdu domáha rozhodnutia, či v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 18 C 203/93 a súdnom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod č. k. 17 Co 1383/02 došlo ku prietahom v konaní (...) podľa názoru sťažovateľky, prietahmi v súdnom konaní došlo ku porušeniu jej vlastníckych práv podľa článku 11 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktoré vidí v tom, že bolo znemožnené jej právo na nerušené užívanie vlastníctva z dôvodu zablokovania obecnej cesty.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie

svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa ani po doplnení podaním z 15. júla 2004 na základe výzvy ústavného súdu náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť neobsahuje návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03), t. j. ktorého formulácia nevyvoláva pochybnosti o tom, porušenie ktorého základného práva, ktorým orgánom verejnej moci, v akej veci a akým spôsobom (zásahom) žiada sťažovateľ vysloviť, prípadne akých ďalších opatrení smerujúcich k náprave porušenia ústavnosti sa od ústavného súdu domáha. Sťažovateľka aj napriek výzve ústavného súdu z 2. júla 2004 nedostatky svojej sťažnosti v tomto smere v stanovenej lehote neodstránila, hoci bola na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornená.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. septembra 2004